

Ballotes vires ex Paulo. Nomina. *veolentia citò innotescit. In Italia nullis non cognitum est, appellaturq; ab aliquibus Marrubiastrum, ab aliis Marrubium spurium. Hujus meminit Paulus (et si vires ejus silentio praeierit Galeus) libro 7. sic inquit: Ballote, quod aliis marrubium nigrum dicunt, acris est, & absterforia facultatis. Illud cum sale canum moribus medetur. Hujus plantae nomen Graecum βαλλωτή, & μέλας ὑπόλευρος: Latinum Marrubium nigrum, & Marrubiastrum: Italicum, Marrobiastro, & Marrobio bastardo: Germanicum, Schwarz Andorn: Hispanicum, Marroto negro: Gallicum, Marrubin noir.*
 † In Oribasii codice manu scripto hic interjectum legitur verbum μέλας, quod folia quoq; Ballote nigra reddat. Nec temere fortassis illud quis adjiciendum putabit, quod pulchre alteri ejus nomini conveniat: quodq; ipsius meminerit Plinius libro 27. cap. 8. cum inquit: Ballote foliis est marrubii majoribus, & nigrioribus.

Marrubium nigrum duplex est, vulgare & peregrinum: hocq; vel rotundifolium, vel longifolium. Marrubium nigrum scetidum, C.B. Ballote, Matth. Fuch. Dod. gal. & fol. Lac. Cordo in Diosc. Lob. Lug. Cæf. Calt. Marrubium majus, Trag. Marrubium nigrum, Gef. hor. Lon. Thal. Marrubiastrum Tabern.

Μελισσόφυλλον.

APIASTRUM.

CAP. CI.

Melissophyllon, sive melittæna, id est, apiastrum, id sibi nomen usurpavit, quoniam apes ipsa herba delectantur. Cauliculi, & folia ballotæ, de qua paulò antè diximus, similia essent, nisi majora, tenuioraque, nec ita hirsuta spectarentur: citreum malum olent. Folia cum vino pota, aut illita profunt contra icтус phalangiorum scorpionumq; item adversus canis morsum. Decocto eorundem gratia, feveri prodest: defensionibus sceminarum ad ciundos menses convenit: dentes eodem in dolore colluuntur: dysentericis infunditur. Fungorum strangulationibus folia, addito nitro, potu auxiliatur: torminibus, & orthopnoicis delinctu. Illita cum sale strumas discutunt, ulcera purgant, articulares dolores illita sedant.

I. APIASTRUM, SIVE
Melissa.

II. MELISSA CONSTAN-
tinopolitana.

Apiastri
confid.

Melissophyllon, quod Latinis Apiastrum, & Citrugo dicitur, Hetrusci ab odore citri vulgò vocant Cedronella, itemq; Melissa, sicut etiam Insulares. At permulta profectò Dioscorides à Nicandro poeta descripsit: ut etiam hic in Melisso-
 phyllo palam est, in ipsius capitis principio. Nicander enim eadem habet in Theriacis, his versibus.

Τὴν ἥτοι μελίφυλλον Πικλείουσι βοτάνης
 ὅτι ἢ μελίταιναν, ἢ γὰρ περὶ φύλλα μελισσῶν
 ὅδ' μὲν φεγγόμεναι μέλιτι ὅτι ῥοιζήδ' ὄν' ἔντα.

Idem paulò post hanc plantam μελισσοβέτον vocat, dum ricini corticem cum ea temperari jubet.

Λαζέο ἢ γυγλῶα Φλοιδὸν ἐλατύνει κρότωνος
 Συμμίγδ' αὖ πεπύλοισι μελισσοβέτιο δασείης.

Herba est vulgaris aequè notitia Melissophyllū atq; odorata. Seritur passim in hortis, ac etiam sponte per se nascitur in collibus &

bus & montibus. Duo ejus habentur genera, unum sativum, alterum sylvestre. Eufusius tamen Melissophyllum in tria genera digessit lib. illo de comp. med. quem nuper auctum excudit. Sed cur is duo prima genera, qua (ut scribit) graviter odorata sunt, & cimices verius quam citrum redolent, inter melissophylli genera communeraverit, ego nescio, ipse dicat. Mihi quidem (ut dicam ingenuè quod sentio) planè absurdum videtur, quòd melissophyllum odore suo aliud referat, quàm citreum malum, cujus tantum odorem spirare Diosc. memoria prodidit. Melissophyllum. ad cujus facultates jam nostra progredunt oratio, in cordis affectibus Mauritanis miris laudibus effertur, & a me si id Græci, quod extet. silentio praterierunt. Proinde hæc Serapio retulit: Melissophylli anquit. proprium est animum h. latem reddere humenti, ac frigido ventriculo auxiliari, concoctionem adjuvare, cerebri obstructions referare, deficientem animum revocare, cordis imbecillitatem robore, eamq; præsertim, qua somnus frequentius nocte intercipi solet, quin & ejus pulsum reprimere, animi sollicitudines fugare, ac sollicitas imaginationes tollere, quæ tum ab atra bile, tum ab exusta pituita gignuntur. His præterea facultatibus pollere Melissophyllum, comprobatur Avicennæ quoq; testimonio, qui libro medicinu, quæ cordi conveniunt, dicato, ita de eo scribit: Melissophyllum excalfacit, siccaturq; ordine secundo. Cor exhilarat, vitalesq; facultates roborat, odoris fragrantia, saporis austeritate, partiumq; tenuitate. Quibus facultatibus cæteris etiam visceribus competit. Vires dejectionis, pessi-

Melisso-
phylli
duo ge-
nera.

Apiastrum
vires ex
Arabibus

Avicen-
na de Mo-
lissoph.

* III. MELISSA MOLUCANA
foetida.

IV. MELISSA MOLDAVICA.

det, nec aded imbecilles, quin atrabiliarios vapores à spiritibus, & à sanguine, qui cordi, & arteriis inest, educere queat: quod in cæteris corporis partibus, ac etiam in toto corpore efficere nequit. Cæterum superioribus annis plantam conspeximus Praga, in horto Invidissimi Caesaris Ferdinandi, à Constantinopoli allatam, quam Melissophyllum Constantinopolitanum appellare libuit, quod folia Melissophyllo similia proferat: verum haud quaquam citreum pomum oleum. Est etiam amara tota, & magna (ut ajunt) facultas adversus venena. & ad cordis affectus. Hanc solis admodum aculeatus, nescit nuper ad me Clarissimus Medicus Alphonsus Pontius Ferrariensis, quam antea nusquam videram. Sunt qui hanc plantam Molucham appellant, quod à Moluchis Insulis allatam putent. Utraq; folio est Melissophylli quadamtenus simili, brevior tamen, & minus denticulato sed in altero genere circumquaq; aculeato. amaro sapore, nec ullo citrei mali odore: profert calyces quosdam tintinnabuli effigie herbaceo colore, in quibus semen oritur. Aperit, attenuat, excalfacit, alitergit, venenis resistit, & animalium venenosorum ictibus mirificè auxiliatur, tum pota, tum quoq; illita. Ictericos juvat, interaneorum animalia necat. Datur utiliter succus pestilentibus febribus affectus. Est & Melissophyllum alterum quod caules edit biculitales, quadrangulos, subrufescentes: ramososq; folia in ramis ipsi utrica figura: sed longè minora: flores in summitate purpureos, salvia amulos, verticillatimq; inter folia emergentes. Tota planta citrei mali odore quam belle spirat. Radice nritur unica, sed fibrata. Seritur in hortis. Sed cujus hic imaginem damus ex Moldavia mihi allata, ubi sponte per se provenit, qua iisdem viribus poller, quibus & vulgare nostrum melissophyllum. Excalfacit, siccaturq; ordine secundo, aperit, attenuat & incidit. Melissophylli meminit Gal. lib. 7. simpl. med. his verbis: Melissophyllum marrubio simile est facultate, sed plurimum ab eo vincitur: quomobrem nec utitur eo quispiam, Supervacaneum siquidem foret præsentem marrubio, cujus tantus est ubiq; terrarum proventus, velle uri melissophyllo. Cæterum si cui fortè ad manum quandoq; marrubium non fuerit, illo uti licebit ad eadem. modò quantò ab hoc exuperetur, cognitum habuerit: hæc Gal. Apiastrum, Plinio l. 20. c. 11. authore in confessa damnatione est venenatum in Sardinia. Sed vereor, ne Plinius hic, ut in aliis nonnullis, deceptus sit, & ne Sardoniam herbam, quam quidam apium risu vocant, pro Apiastro acceperit. Ex planta Græcis μελισσοφυλλον dicitur, qua Latinis Melissophyllum, sive meliterna, aut Apiastrum: Arabibus, Bedarungi, Bederenzegum, Turungen, seu

Melisso-
phyllum
Constanti-
nopol.

Molucha

Melisso-
phyllum
alterum.

Ex Gale-
no.

Nomina.

morbis regum purgant, & ad aurium dolores inveteratos adhibent, in quibus sanè obstructions ducere, meatumq; ipsum, & ramos membranarum expurgare est usus. Id Græci *σπέρδιον*, quod Latini Marrubium nominant: Mauritanii, Farasia sive Farasium. Itali, Marrobio: Germani, Andorn/und Jungenfraut: Hispani, Maruvio: Galli, Marrubin.

Marrubium album duplex est, vulgare & peregrinum: hocq; vel latifolium, vel angustifolium. Marrubium album vulgare, C.B. Marrubium, Matth. Fuch. Dod. gal. & fol. Lacun. Cord. in Diosc. Lon. Cast. Cæs. Marrubium fœmina, Brunf. Marrubium candidum, Trag. Marrubium album, Gef. hort. Lob. Lugd. Marrubium sive Prasium album, Taber. Prasium Anguillaræ.

Σπέρδιον.

STACHYS.

CAP. CIII.

10 **S**tachys, frutex est marrubio similis, sed longior, folia ferens numerosa, hirsuta, rara, prædura, cana, a Meum
odoris jucundi: & complures virgas ab una radice exeuntes, marrubio candidiores. Nascitur in mon- hic odor.
tibus, & asperis. Vim habet excafcatoriam, & acrem. a Foliorum decoctum potu pellit menstrua, & unde.
secundas.

I. STACHYS.

II. PSEUDOSTACHYS.

Nihil mihi verendum est, quin planta, cujus hic imaginem appropinquamus, legitima, genuinaq; sit Stachys. Est enim fru- Stachys
tex Marrubio non absimilis, sed longioribus foliis, numerosis, hirsutis, raris, incanis, præduris, & odoris non injucun- confid.
di: quin etiam complures ex una radice caules Marrubio candidiores profert. Flores spicatos, subpurpureosq; quo factum est
50 ut plantam, quam antea Stachym legitimum esse putabam, Pseudostachym nunc appellaverim, quæ frequentissime in
Italia nascitur: assurgit virgis compluribus, angulosis, ab una tantum radice exeuntibus, hirsutis, oblongis, præduris, odo-
risq; jucundi. Flores gerit in purpura albicantes, qui per intervalla verticillato ambitu caulem circumdant marrubii mo-
do. Siquidem non video quomodo Sphacelus esse possit, ut quidam somniavit impudens Archirizotomus. Nam (ut Theo-
phrastus est author) sphacelus, quam ego minorem salviæ appello, folium gerit urbana salvia contrañtus, minusq; squa-
lens: sed contrario modo se habent Pseudostachys folia, cum salvia sint duplo, triplove latiora, ac etiam longiora, quin-
etiam multo squallidiora. Plinius lib. 24. cap. 15. Stachyn porri similitudinem habere tradidit, Græcarum vocum affinitate Plinii
deceptus, prafon pro prasfon legens. Siquidem *σπέρδιον* porrum significat, *σπέρδιον* verò marrubium, cui Stachys est similis. lapsus.
60 Stachys meminit Gal. lib. 8. simpl. med. sic inquit: Stachys frutex est marrubio similis, gustu acris, & amaro: tertii est
ordinis excafcantium. Quamobrem rationabiliter non solum menses movet, sed & abortum affert, & secundas ejicit. Stachys
vires ex
Gal.
Nomina.

Stachys habetur Germanica, Italica, Lusitanica, Cretica & palustris foetida. I. Stachys minor Italica, C.B. Stachys, Matth. Gef. hort. Dod. fol. Lugd. Tab. Stachys minor, Cam. Stachys spuria Flandrorum, Lob. in obs. Stachys Lychnitis, Lob. in icon. salvia sylvestris tertia, Cæsalpino. II. Stachys major Germanica, C.B. Marrubium agreste & Gallitricum agreste, Trag. Marrubium montanum alterum, Thal. Pseudostachys, Matth. Lug. Stachys, Fuch. Dod. gal. & fol. Cord. in Diosc. & hist. Lac. Lon. Cast. Lug. Tab. Stachys Ger- manica, Gef. hor. ap. Stachys Dioscoridis, Lob. Stachys major, Cam. Salvia sylvestris, Cæsalpino.

Ecc 4

Φυλίσκη

† Ori. le.

teriore.

A Meum

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

Phyllitis

PHYLLITIS.

CAP. CIV.

Phyllitis folia promit rumici similia, longiora, & viridiora, fena, aut septena, recta, quæ parte † anteriore lævia cernuntur, à tergo autem pensiles quasi vermiculos tenues ostendunt. In umbrosis, & opacis hortorum locis emicat: gustu acerbo. Neq; caulem, neque florem, neque semen profert. Folia in vino pota serpentium moribus adversantur: quadrupedibus per os infusa auxilio sunt: & si dysenteria, aut resoluta alvus exercet, potui datur.

PHYLLITIS.

Manardi,
Lonic.
Ruellii,
& Fuch.
lappus.

quod jam reperta sit Hemionitis, quæ omnibus prorsus notis legitimam refert. Sed is fortasse errandi occasionem præbuit vulgi opinio, qui Linguam cervinam non magno quidem negotio ad omnes lienis affectus assumere suadet, quod tamen Hemionitis est proprium. Cujus forte vulgi opinionem non potius secuti, quam quod Phyllitis linimentum, notasq; diligentius perpenderit, in hunc facile lapsus inciderunt. At qui non ob id negaverim ego, Phyllitis lienosis auxiliari, cum id vulgari experimento constet. Non desunt quoq; qui Phyllitis st. laticia aqua utantur ad cordis affectus, atque in anni deliquis & contra singultum. Eandem gargarizandam quoq; præbent ad prolapsam columellam, refrigeratq; jecinoris, & ventriculi ardores siccorum foliorum farina, ex earundem aqua excepta, & illita. Eadem quoq; aqua os abluendum præcipiunt ad palati desquamations, & eruentis gingivas. Phyllitis meminit Galenus lib. 8. simplicium medicamentorum sic inquit: Phyllitis cum qualitate sic acerba, non absurde diarrhas, sive profluvia, & dysenterias pota juvat. Planta quæ phyllitis Græcis. Phyllitis item Latinis appellatur: Italus, Lingua cervina ac pariter Phyllite: Officinis falso Nomina. Scolopendria. Germanis. Hirsungin: Hispanis, Lengoa cervina: Gallis, Lang de cerf.

Lingua cervina officinarum, C.B. Phyllitis (quasi foliosam dicas) Matth. Dod. gal. & fol. Cord. in Diosc. (qui idem cum Hemionide dicit) & hist. Angu. Ges. hor. ac. Lob. Lug. Cast. Thal. Phyllitis vulgaris, Cam. Scolopendria, Brunf. Scolopendria vulgaris, Trag. Hemionitis, Fuch. Lingua cervina, Lon. Cæspino. Habetur latifolia & angustifolia, sæpe namque in fontibus exigua reperitur: Latifolia rursus vel integro vel multindo laciniatove folio, sed rarius reperitur.

Phalangium

PHALANGIUM.

CAP. CV.

Phalangium, à quibusdam phalangites, ab aliis leucacantha vocatur. Ramuli sunt ei duo, aut tres, pluresve, in diversa tendentes: flos candidus, lilio similis, multas incisuras habens: semine nigro, † lateri, ad lenticulæ dimidiatæ figuram, multò tenuiore, radice parva, ten. i, herbacei coloris, dum à terra eruitur, & provenit in collibus. Hujus folia, semen, flos cum vino pota, auxiliantur contra scorpionum, phalangiorumque ictus: tormina quoque discutiunt.

Eadem ferè, quæ hic de Phalangio posteritatis memoria prodidit Dioscorides, retulit Plinius libro vigesimo septimo, capite duodecimo, ubi ita scribit: Phalangites à quibusdam phalangion vocatur, ab aliis leucacantha, vel, ut in quibusdam exemplaribus invenio, leucacantha. Ramuli sunt ei nunquam pauciores duobus, in diversa tendentes. Flos candidus, lilio

I. PHALANGIUM.

* II. PHALANGIUM RA-
mosum majus.*

lilio rubro similis: semine nigro. lato. ad lenticula dimidia figuram. multo tenuiore: radice herbacei coloris. Hujus folio. vel flore, vel semine auxiliatur contra scorpionum. phalangiorumq. & serpentium ictus: item contra tormina: Hæc Plinius. Phalangii vires ex Gal. que omnia ferè. si conferantur. Dioscoridi accepta referri poterunt. Folliculi in quibus semen concluditur. phalangii formam referunt, unde illi nomen. Provenit in montibus. Phalangii vires tradidit Galenus libro 8. simplicium medicamentorum. sic inquit: Phalangites sic appellata est. quod morsis à phalangis auxilietur. Est etiam facultatis tenuium partium desiccantis: quamobrem & tormina patientibus succurrit. Quod *παλάνγιον* Græci, Phalangium quoq. Latini dicunt: Phalangio, Itali.

† Si quis Græca Dioscoridis exemplaria consulat, hic non πικρὸν, hoc est latum, sed πικρὸν quod est crassum, scriptum reperiet. Quod si præterea ea legat, quæ ex Plinio in commentario retulimus, deprehendet Ruellium in vertendo secutum fuisse Plinium, ex eoq; vocem illam reddidisse.

Phalangium aliud ramosum est, aliud non ramosum: illud vel majus, vel minus. Non ramosum, aliud magno, aliud parvo flore est. I. Phalangium magno flore, C.B. Phalangium, Matth. Cast. Taber. Lugd. Phalangium Dalechampii, eidem. Phalangium majus, Gef. hort. Sunt qui Lilia parva vocitent. II. Phalangium ramosum majus, C.B. Moly Plinii, Dod. gal. Gef. hor. Phalangium ramosum, Lob. Dod. fol. Lugd. Tab. Phalangium, Cæs. Camer. apud Matth. Phalangium Cord. in Diosc. Gef. hor.

Torileg.
torilis
cubiti al-
titudinis
vel etiam
majoris,
a Meum.
Si i n-
ter
torilis
alica ex-
tremitate
velut
cornicu-
lum ha-
bens.
Catac.
prosto
habet.
Loquax
i. ro-
bulus, so-
lida, idē
le. Orib.
Trifolii
confid.

TRIFOLIUM.

CAP. CVI.

Trifolium, Græci triphyllon, alii oxytriphyllon, alii menyantes, alii asphaltion, vocant. Frutex + supra cubiti altitudinem attollitur, virgas habens tenues, junceas, & nigras, unde ramulares enascuntur appendiculæ, in quibus terna singulis germinationibus exeunt folia, loto arbori similia: iis recenter enatis rutæ odor inest, ubi autem adoleverunt, bitumen olent. Florem edit purpureum: semen quadantenus latum, subhirsutum, & ex altera extremitate exertum, antennæ modo corniculum gerens: radix tenuis, longa, & valida. Semen, & folia in aqua pota pleuriticis, urinæ difficultati, comitialibus, & iis qui aquæ inter cutem principia sentiunt, feminis quoque vulvæ vitlis opportunis, auxiliantur: menses ciunt: ternæ drachmæ è semine dari debent, è foliis verò quaternæ. Contra serpentium ictus trita folia, & ex aceto mulso pota, præsidio sunt. Tradunt aliqui, totius fruticis, radicis, foliorumq; decoctum fotu dolores eorum finire, quos serpentes percusserint: qua autem aqua sanatus quis fuerit, si ea quispiam alius foveat, qui ulcus habuerit, perinde afficitur, ut à serpente demorsus. Quidam terna folia, aut semina in tertianis, cum vino potui dedere, & in quartanis quaterna, ut quæ febrim circuitus discerent. Radix antidotis inferitur.

Tamet si plura in Italia passim in pratis, ac viridariis Trifolii inveniuntur genera, omnibus plane nota: non tamen de his tradidit hoc capite Dioscorides, sed de eo tantum genere, quod à bituminis odore Asphaltitis dicitur, de quo etiam scribit Galenus. Verum non ob id putandum, Trifolium pratense omne genus Dioscoridi fuisse ignotum: siquidem

I. TRIFOLIUM ASPHAL-
tite.Lotus
sylv.Trifolii
triplex
Plinii.Trifolii
acutum.
Scribonii

siquidem ejus meminit libro quarto in sylvestris loti capite, dum
ita scribit: Sylvestris lotus plurimum in Libya gignitur, caule bi-
cubitali, & saepe majore, alius multis, foliis trifolii pratensis. Ex
quibus utiq; Dioscoridis verbis liquet, eos maxime hallucinari,
qui recentem coniectum Trifolium pratense esse lotum sylvestrem,
vel urbanam. Plinius libro vigesimo primo capite nono, de tribus
trifolii generibus differuit in hunc modum: Folio coronat & tri-
folium. Tria ejus genera: menyanthes vocant Græci, alii asphal-
tion, majore folio, quo utuntur coronarii. Alterum acuto, oxytri-
phyllon cognominatum. Tertium ex omnibus minutissimum.
hactenus Plinius. Trifolii acuti meminit quoq; Scribonius Lar-
gus, qui ita scriptum reliquit: Trifolium acutum: quod oxytri-
phyllon appellant, nascitur in Sicilia plurimum: nam in Italia
regionibus nusquam eam vidi herbam, nisi in Luna portu, cum
in Britanniam peterem cum Claudio Casare. Est autem foliis, &
specie communi trifolio similis, nisi quod pleniora sunt folia &
quasi lanuginem quandam super se habent, & in extrema par-
te velut eminentem aculeum. Sed frutex huius duum pedum, in-
terdum altior conspicitur, & odorem gravem emittit, quorum
nihil circa pratense trifolium invenitur: hæc ille. Ut autem Scri-
bonius Largus atate Galeno superior, hæc prodidit, ita quoq;
Nicander medicus & poeta, cum Scribonio, tum ipso Dioscoride
vetustior, elegantissimo Carmine Trifolium celebravit asphalti-
um. Idq; μωνάρδις, neq; ut vulgatum habet Dioscoridis, & Plinii
exemplar μωνάρδις appellari ait, comam alere loto arbori simi-
lem, cui rursus (ῥυτίς aliaς πογὰς Græcis vocata) odor insit, atq;
ubi adoleverit, gravem bituminis odorem mittere. Versus Ni-
candri & ob summam antiquitatem, & propter admirandam
vetustatem suspiciendi, sunt ejusmodi.

Ναὶ μὴν καὶ τρυφύλλον ὀπίπετον καὶ ψιν ἀρωγὴν

ἢ τὴν τρυφύλλον πύργον ἢ δόπον φάρι βήσση.

Τὴν ἢ τὴν μινυανθὲς ὁ δὲ τρυφύλλον ἐνίσπει.

Καὶ τὴν μὲν λωτῶ ῥυτίδα μὲν ἄκελον ὁ δὲ μὴν

ἢ πὶ ὅτ' ἀνθεα πάντα καὶ ἐκπύλα πικίλα πύχη

οἷον τ' ἀσφάλιον ἀπρόβηται εὐθὺς καλούσας

Σπέρμα δ' ὅσον κύμβοιο τραπέζῃσι βίβωται

Καρδὸ πῶ ἐντεῖψας πῖπεν ὁφείσων ἀρωγὴν.

II. TRIFOLIUM ACETOSUM.
tosum.III. TRIFOLIUM ACE-
tosum Luteum.

Eß &

IV. TRIFOLIUM PRATEN-
tense.V. TRIFOLIUM PRATEN-
se alterum.

Est & aliud trifolii genus sapore acetoso, quod quibusdam Panis cuculis, nonnullis vero Alleluya vocatur. Nos autem cum Trifolii acetosi
 Plinio Oxyn appellandum censuimus, sive trifolium acetosum. Opacis plurimum provenit locus, propter sepes & itinera, acetosi
 Cauliculis exit pluribus ab una radice surgentibus, pusillis, rotundis ac tenuibus, quorum singulis terna in summitate sunt
 folia cordis figura, & in pediculis fungi modo plerumque, reflexa, mollia, acido gustu, flores edit albicantes, in quinque, di-
 visos apices, stella figura: Atque, si peculiare cauliculis habent, singulis, singulo cauliculo nituntur. Radicem habet subru-
 fam, squamis contectam, qua nucamenti speciem referunt. Tota planta refrigerat oxalidis modo, proinde devorata sitim
 40 extinguit, & ventriculi ardorem extinguit. Jecur refrigerat & cor corroborat. Strillatitia ejus aqua datur utiliter potanda
 acuta pestilentiaque, febre laborantibus: atque longe magis praestat succus ex saccharo potus. Illinitur idem per se Erysipelatis
 & inflammatis locis, colluiturque, ex eo os, ubi lingua, palatum faucesve calida fluxione laborent. In summa ad ea omnia
 censetur utilis Oxys, quibus oxalis auxiliari queat. Plinius (ut quidam putant) hoc oxyn nominat lib. 27. cap. 12. ubi sic in-
 quit: Oxys folia terna habet. Datur ad stomachum dissolutum. Edunt & qui enterocelen habent. Nec plura de hac herba
 Plinius. Caterum Trifolium pratense in Italia trium est generum, foliorum & florum diversitate differentium. Primum
 foliis exit subrotundis, & amplis: maculosis, longo pediculo nitentibus, obsequioso, flexilibus, floribus in capitulis subpurpu-
 reis, aut albicantibus, in cauliculis summitatibus emicantibus. Nascentur in pratis & herboso solo. Sunt qui Trifolii pra-
 tensis succum miris laudibus efferant ad oculorum nubes, vulnera & cicatrices. Universae florentis planta decoctum po-
 tum, alba uteri profluvia cohibet. Semen & flores ex aqua decocti, & ex oleo admoti, duos emolliunt abscessus. Secundum
 50 cauliculis assurgit lentis, obsequiosis, foliis in unoquoque pediculo ternis, varia tamen facie perinde ac bituminosum: namque
 quaedam qua ad radicem sunt Acetosi trifolii modo quod Oxyn vocatur, trina ex unico pediculo emergunt, cordis faciem
 quadantenus imitantur, cetera vero longa sunt & in cacumine acuminata, ut in Asphaltite: flores in capitulis sunt illi
 purpurei in flocci modum. Provenit sponte in pratis & viridariis & herbosis locis. Idem praestare potest quod alterum. Terti-
 um ut primum circinatis, sed brevioribus. Distant & florum colore, quod in uno flores albicant, in altero rubescant, in ter-
 tio lutei spectentur. Pratense trifolium tempestates praeannuntiat, nam (ut Plinius est auctor) inborrescit, & folia contra tem-
 pestatem subrigit. Habetur pratense herba, de qua ideo hic inter trifolii genera differendum duximus, quod folio exeat tri-
 60 plici cornu diviso: unde etiam apud quosdam herbarios sibi Trinitatis nomen comparavit. Haec itaque herba TRINITAS
 vulgo vocata, in locis provenit uliginosis & inter fruteta: gaudet enim opacis. Folia fert triquetra, hederae minoris magni-
 tudine, longis pediculis appensa, quae aversa parte cyclamini modo subpurpurascunt. Superiore vero albis quibusdam macu-
 lis resperguntur. Caules habet tenuis, in cacumine primo statim vere flos emicat caruleus in stella modum quo capitulum
 oritur echinata quadantenus specie, in quo semen oblongum subcaruleo colore. Radicibus nititur numerosis, tenuibus, sub-
 rubentibusque. Sunt qui hanc plantam Hepaticam vocant, quod (ut illi putant) jecinorosos juvet. Hujusce meminisse Gracos, Hepati-
 nec pariter Mauritanos, hactenus compertum non habeo. Probatum maxime recentioribus medicis ad vulnera glutinanda, rundam,
 tam exterius illita, quam interius sumpta, quinetiam & ad enterocelas mirifice praestat: in quem usum pulverem dimidii
 cochlearis mensura ex vino austero diebus pluribus continuus propinant. Tota planta decoquitur in vino austero, ad colu-
 melle, fauciumque inflammationes. Sed ut ad trifolium nostra redeat oratio eos in apertissimo errore versari existimaverim,
 qui Andacocam Aphris vocant, ad quamvis trifolii speciem referunt. Quandoquidem Andacoca (ut testatur Serapio) nil Andaco-
 aliud est, quam Dioscoridis Aegyptia lotus. E cujus semine, quod papaverum modo capitibus, quibusdam includitur, Arabes sibi ca quid,
 oleum consiciunt, quod miris laudibus efferunt in nervorum morbis, praesertimque tremoribus: illudque oleum de Andacoca ap-
 pellant,

Trifolii
acetosi
vires Mar-
thiolo.Oxys
Plin.Trifolii
pratensis
genera
tria.Trinita-
tis herbae
mentio.Hepati-
ca quo-
rundam.Andaco-
ca quid.

pellant. Id enim non desunt, qui credant è vulgaris trifolii semine fieri: sed quàm aperte decipiantur, vel ipsi videant, vel alii
judicent. Trifolium scriptis tradidit Galenus lib. 8. simplicium medicamentorum. sic inquit: Triphyllum, quidam asphal-
tion, quidam oxyphyllon, nonnulli minyanthes, sunt & qui cnicium vocitent. Prima quidem tria ab accidentibus frutici
reliqua duo nomina haud scio unde. Vix planta est calida, & sicca ut bitumen, cui odore est similis utrinque, tertio ordine.
Proinde pota laterum dolores, ab obstructione natos juvat, & urinam mensuram, provocat: hac Galenus. Sed animadverten-
dum est, an Galenus ipse in Trifolii facultatibus rectè perceperit Dioscoridis sententiam. Quippe in libro de theriaca ad
Pisonem, ubi plurimum medicamentorum facit mentionem, quibus contraria insunt facultates, hac de ea memoria prodi-
dit. Trifolium herba, quæ hyacintho similis est, cum vere parturit, & semen agresti cnico persimile obtinet. decocta admo-
dum, deinde morsibus aranei, vel viperæ quoque, ex aqua fori adhibita ipsi medetur, & dolores statim sedat. Sin autem
in alio non commorso sanum locum eodem fori circumdederis, similem sensum similesque dolores eius, quos morsus invehit,
omnes efficit. Ur re vera miraculo dignum opus esse videatur, videlicet herbam & morsum sanare & ferarum modo
sanam partem pravè efficere: haec Galenus. Verum id, si Dioscoridis verba rectè expendantur, nullo miraculo fieri
facile constabit, sed potius secundum ipsius naturæ ordinem. Siquidem (ut Dioscorides scribit) non omne trifolii decoctum
illud efficere potest, sed tantum id cuius fori quispiam à ferarum morsibus liber evaserit, si eo alterius loci ulcere affectus
persuadatur. Id quod aperte Dioscoridis verba declarant, cum inquit: Tradunt aliqui torius fruticis, radicis, foliorumque
decoctum fori dolores eorum finire, quos serpentes percusserint. Quia autem aqua sanatus qui fuerit, si ea quispiam alius
foveatur, qui ulcus habuerit, perinde afficitur, ut à serpente demorsus. Ex iis Dioscoridis verbis clarum fieri puto, hanc rem
in se nihil admirationis habere. Nam cum Trifolii ipsius decoctum, quo demorsi soventur, venenum à vulnere extrahat,
eiusque permisceatur, haud dubie id venenosum redditur. Quamobrem minime quidem mirum videri debet, si idem decoctum,
quo quispiam non demorsus foveatur, ubi perfusa partes aliquo ulcere laboraverint, veneno per ulceris poros ingrediente,
ac sanguini se commiscente, ea omnia excitet mala, quibus demorsi vexantur: idem enim venenum cum sit, eosdem quoque
præbeat effectus necesse est. Unde liquidò colligi potest, quod virum à Trifolii decocto evocatum non autem Trifolium, sit illud
quod similem sensum, similesque dolores faciat. Quod autem venenum exulatum à ferarum morsibus, ulcerati partibus con-
tactum necem asferre possit, complures tam Græci, quam Arabes authores, manifestè demonstrant. Quandoquidem scriben-
tes ore demorsos sugere præstantissimum esse remedium, seriò nos admonent, ne id ore ulceribus affecto fiat: quoniam si vene-
num illud ulcus inficeret, sugentem in mortis discrimen duceret. Hac itaque sunt, quæ me maxime movent, ut credam Gale-
num hac in re Dioscoridis mentem non accepisse, atque etiam si licet dicere, cecutivisse. Caterum non desunt, qui velint,
ut Galenum tueantur, librum de theriaca ad Pisonem non esse legitimum, idque pluribus rationibus comprobant. Quibus
an assentiendum sit iudicent ii, qui Græcam Galeni phrasim profitentur, quique ejus volumina diutius evolverunt. Ego cer-
tè, ut dicam quod sentio, non possum illi subscribere qui librum illum spurium esse censent. Inter quos hic mihi honoris gra-
tia nominandus venit, Julius Alexandrinus Tridentinus, vir quidem singularis ingenii & eruditionis, ac propterea maxi-
mæ estimationis medicus apud Cæsarem Ferdinandum Rom. Imp. Hujus ergo viri iudicium, ut quod multis & iis qui-
dem firmis argumentis nitatur, & laudamus libenter, & probamus. Caterum, cum scribat Dioscorides trifolium asphal-
tites folia ferre loti arbori similia, non desunt, qui putent arborem lotum folia ferre ordine & numero ternario sed procul-
dubio hallucinantur, cum nullus extet autor, qui lotum arborem scribat terna simul cadere folia, siquidem cum Theophras-
tus, tum

Galenus
sententia
damna-
ta.

Galenus
lib. ad Pi-
sonem
spurium.

flus, cum Plinius folia illi inesse illicis haud dissimilia scribunt. Quare censendum est Dioscoridem trifolii huiusce folia loti arboris comparasse foliis, non quod terna folia loti, perinde ac trifolio, ex uno pediculo exeant, sed quod unumquodque per se trifolii asphaltitidis folium, loti arboris folium referat. Τρίφυλλον Græci vocant, quod Latini Trifolium: Italis, Trifoglio bituminoso. Trifolium pratense: Italis, Trifoglio. Germani, Wyssentlee: Hispani, Trevol. Trifolium pratense alterum, Italis Trifoglio indifferenter dicitur. At Trifolium acetosum, Græcis: Τρίφυλλον ὀξύ: Barbaris, Alleluja, sive Lujola, sive Panis cuculi: Italis, Trifoglio acetoso: Trinitas, Italis, Herba trinita.

Trifolium sic dictum, quod singulis germinationibus terna exeant folia, cujus differentias ultra septuaginta in universali nostra historia una cum iconibus proponemus, hoc loco novem tantum species ob oculos ponuntur, quorum. I. Primum Trifolium est bitumen redolens, quod Trifolium Asphaltite, Matth. Lac. Lugd. Trifolium asphaltæum, Lob. Trifolium, Dod. gal. Cord. in Diof. Gef. hort. Lon. Trifolium bituminosum, Dod. fol. Cast. Cæfal. Tab. Cam. Oxytriphyllos, Gef. hor. Folia quæ ante caules prodeunt, rotunda sunt, ut figuræ Matthioli minores ostendunt, cum verò caulescit & adulta est, acuminata redduntur, quare neutiquam binæ figuræ proponendæ, ut fecit herbarii Lugdunensis auctor, alterum rotundis, alterum longioribus foliis nominans. idcirco una figura exprimere volumus. II. Trifolium acetosum vulgare, C. B. Trifolium acetosum Brunf. Matth. Dod. fol. Cast. Lugd. Thal. Oxytriphyllos, Trag. Lac. Oxys. Fuch. Dod. gal. Cord. in hist. Tab. Oxys Pliniana, Gef. hor. Lob. Oxys flore lacteo, Cam. Aleluja. Lac. Lon. Panis cuculi, Brunfelsio. Hæc flore habetur albo, nonnunquam venis purpurascens, bus distincto & femina censetur: est & toto purpureo, rarior inventu, mas existimatur. III. Trifolium acetosum corniculatum, C. B. Oxys, flore luteo. Clus. hist. Hisp. Cam. Tab. Oxys lutea Corniculata. Lob. Lugd. Oxys, Cæfal. Oxys sive trifolium acetosum florib. luteis, Dod. fol. Trifolium acetosum flore luteo, Caltori. Hæc differt à priori quod serpat, foliis sit hirsutioribus breviori pediculo annexis, flosculis flavis, quibus succedunt cornicula seu siliquæ, sursum spectantes, oblongæ, crassiusculæ, foliosæ ex quinque loculis constitutæ, quæ ubi ad maturitatem pervenerint, lævissimo tactu semina flava & aspera è lateribus exspuunt, osculis quàm primum conniventibus, ut non appareat si quas diffiliisse. IV. Trifolium pratense purpureum, C. B. Trag. Fuch. Trifolium pratense, Matth. Dod. gal. & fol. Gef. hor. Lac. Lob. Cast. Lugd. Tab. Cam. Cæf. Trifolium pratense vulgare, Thal. V. Trifolium pratense album, C. B. Fuch. Dod. gal. Tab. Trifolium album, Brunf. Trifol. pratense alterum, Matth. Trag. Lac. Lugd. Trifolium vulgare albo flore, Gef. hor. Trifolium acutum, Lon. VI. Trifolium pratense luteum capitulo breviori, C. B. Melilotum minus, Brunf. Meliloti exiguae species prima, Trag. Lotus sylvestris minor, Dod. gal. & Lugd. Lotus sylvestris, Lon. Trifolium pratense tertium, Matth. Cast. Trifolium pratense luteum, Fuch. & Lugd. Cam. Trifolium agrarium, Dod. fol. Trifolium arvense, Tab. Trifolium luteum primum, Thal. Trifolii genus Medicæ simile, Gef. de hortis VII. Trifolium hepaticum, C. B. & Cam. Trifolium aureum, Brunf. schv. vig. Lon. Dod. fol. Trifolium magnum seu aureum, Trag. Hepatica, Brunf. Dod. gal. Hepatica aurea, eidem, Gef. hort. Thal. Tab. Hepaticum trifol. Lob. Trinitas, Matth. Gef. hort. Cast. (cui & Trifolium aureum magnum) Cæf. Herba Trinitatis, Lugd. Epimedium, Cord. in Diof. & hist. Folia aliquando maioribus, magis minusve hirsutis, aliquando macularis: floribus est cæruleis, violaceis, purpureis, rubris, albis: rarius flore pleno. VIII. Trifolium peltatum Creticum, C. B. Ex radice tenui, oblonga, fibrosa, cauliculi

* VIII. TRIFOLIUM PEL-
tatum Creticum.*

* IX. TRIFOLIUM SPL-
nosum Creticum.*

exsurgunt palmo minores, nudi, folia parva tripartito divisa, parum crenata, oblongis pediculis donata: cauliculis summis flosculi quaterni, quinive, ordine succedentes, forma ornithopodii, luteopallidi, insident: quibus succedunt filiquæ late, planæ, membranæ, quasi semicirculares in filamentum abeuntes, unum vel alterum parvum compressum semen continentes: quæ dum molles sunt, dulcissimæ, esui aptæ, at ubi induruerint amarissimæ. Hoc rusticis Cretensibus *μασσίπλεον* dici auctor est D. Honorius Belli Vicentinus, qui aliquot nunc annis in Creta medicinam exercet, qui Trifolii Cretici odorati nomine transmisit. IX. Trifolium spinosum Creticum, C. B. Ex radice parva caules sesquipalmes angulosi, inclinati, in alios brachiati, prodeunt: ramulos cingunt folia pediculis in hærentia, quorum quodlibet constat tribus foliolis oblongis, acuminatis, in minimam spinam abeuntibus: ad ramulorum divisionem supra infraq; spinæ parvæ aduncæ: unde flos campanulæ arvensi similis pediculo brevi insidens, 10 prodit, ex quinq; foliolis cæruleis compositus, quos foliola viridia excipiunt, in florum medio apices aliquot lutei: succedunt filiquæ triangulares compressæ, semen rufum compressum continentes. Julii principio floruit, apud Johannem Bauhinum fratrem Montembelgardii, cui semen Orbilochorto nomine missum prius acceperamus à Laurentio Rosenavv nomine Trifolii spinosi semper virentis Cisti flore.

Πόλιον.

POLIUM.

CAP. CVII.

† Orib.
leg. Astr.
πόλιον.
i. tenui-
folio.
a Meum
πόλιον
πόλιον, i.
cano ca-
pillo.

Duo genera polii. Montanum, cui teuthrio nomen est, & cujus est usus: † tenuis frutex est, candidus dodrantalis, semine refertus: capitulo in cacumine quandam corymborum speciem præ se ferente, parvo, a cano hominis capillo simili, graviter olente, non sine quadam suavitate. Alterum fruticosius, non usque adeo valens odore, & viribus infirmius. Potum servefacti jus auxiliatur serpentium ictibus, 20 hydropicis, morbo regio: & lienosis ex aceto: stomachum male habet, caput doloribus afficit: alvum, & menses ciet: substratum, suffitumve serpentes abigit: illitum vulnera conglutinat.

I. POLIUM.

II. POLIUM ALTERUM.

Polii co-
sideratio.

Polium Montanum planta est candida, foliis oblongis per ambitum serratis, & per intervalla caulem ab imo ad sum-
mum vestientibus pluribus minoribus inter majora subnascentibus. Caules habet copiosos, rectos, rotundos, lignososq;
albicantes, & qui in cacumine capitula edunt, floribus candidantia, thymi figura. Tota planta odorata est, odore tamen
acuto, & subgravi. Est & alterum quod herbariorum quidam Juam muscatam vocant. Id ego inter polii genera recensen-
dum volui, quod capitulis, foliis, caulis, odore facultateq; polium referat. Atqui non ob id affirmaverim, hanc plan- 60
tam esse secundum polii genus à Dioscoride descriptum. Siquidem altero fruticosius non est, nec minus odore, & viribus præ-
stans. Provenit hæc planta in collibus, aridis præsertim locis, foliosa, humi procumbens, foliis coronarii vix marini minori-
bus, duriusculis, aversa parte incanis: cauliculos gerit tenues, rotundos, subalbicantes, flexiles: capitulis in cacumine albi-
cantibus, alterius polii capitulis haud longè dissimilibus. Radice nititur simili. Tota planta bene olet, & minus quam alte-
rius, nares ferit. Ceterum utrunq; polium notum est, & copiosum in Italia cum montibus tum etiam collibus provenit.
Polii meminit Plinius lib. 21. cap. 7. ubi ita scriptum reliquit: Apud Græcos Polion herba in Ilyria Musæi, & Hesiodi laudi-
bus, ad omnia utilem prædicantium, superq; cetera ad famam etiam dignitatis: prorsusque miram, si modo (ut tra-
dunt) folia ejus mane candida, meridie purpurea, sole occidente cærulea afficiuntur. Duo genera ejus, campestre ma-
jus, sylvestre quod minus est: quidam teuthrion vocant: folia canis hominis similia, à radice protinus, nunquam palmo
altiora

Polium
Plinii.

altiora: hæc Plinius, quorum plura à Theophrasto mutuatus est. Ceterum in iis Plinius aperte hallucinatus deprehenditur, Plinii la-
quod turpiter Polium cum tripolio confuderit, cujus historiam libro quarto pertrahat Dioscorides. Siquidem Tripolii pro-
prium est, non autem Polii, teste Dioscoride, ut colores ter in die mutet: neq. id quidem à Dioscoride, ut à Plinio, foliis, sed
floribus adscribitur. Præterea capitulum Polio inessecano hominis capillo simile scribit Dioscorides, non autem folia, ut ipse
Plinius tradit. Ceterum polio vis inest reserandi, incidendi, attenuandi & abstergendi. Adalligatur fronti contra oculo-
rum suffusiones, protinus ubi inventum sit, nec alia herba magis convenit. Polii vires memoria prodidit Gal. lib. 8. simplic. Polii vi-
res ex Galeno,
& menses ciet. Ac viride etiamnum magna vulnera glutinat, maxime species ejus fruticosa. Aridum cum fuerit maligna
ulcera sanat illitum, & magis hoc præstat quod minus est. Polium minus quo etiam utimur ad antidota, & acrius, & ama-
rius est quam majus, adeo ut ex tertio sit ordine desiccantium, ex secundo autem completo exsiccantium. Planta Græcis
πῶδιον, Latinis item Polium appellatur: Mauritanis, Cabade, Jahade, seu Giade: Italis, Polio. Gallis, lue muscate. At Poli-
um alterum, Græcis νέδιον ἑριγον: Italis, Polio secundo: Herbariis nonnullis lue muscata.

Polium dictum propter canitiem, quæ in foliis secundum Plinium, in capitulis secundum Dioscori-
dem apparet. I. Polium maritimum erectum, C.B. Polium primum, Matth. (in majoribus figuris, in mi-
noribus enim transpositæ sunt figuræ & pro altero positum) Dod. fol. Clus. hist. Hisp. Polium, Lac. Lugd.
Cam. Polium montanum, Lonicero. Hoc distinguimus in rectum, quod in littore Mediterranei maris
Monspeffuli, in quo & Epipolium observavimus: & in supinum, quod in littore Adriatici maris apud
Venetos legimus. II. Polium Lavendulæ folio, C.B. Polium alterum, Matth. (in majoribus, non autem
minoribus figuris) Lacu. Lugd. Polium alterum Lavendulæ folio, Cam. Polium recentiorum fœmina.
Lavendulæ folio, Lob. Polium Germanicum, Gef. hor. ap. Polium campestre, Lon. Tabernæmontano.

SCORDIUM.

CAP. CVIII.

Scordium in montibus, & palustribus nascitur, foliis triflaginis, majoribus, non sic in ambitu divisis,
saliquantum allia redolentibus, gustu amaris & adstringentibus, quadrangulis caulibus: subrubro flo-
re. Herba vim excelsaforiam habet: urinam cit. Cocta recens, aridave cum vino, & adversus venenatos
serpentium morsus bibitur: ad stomachi quoq. rosiones, dysenteria, & urinæ difficultatem, binis drach-
mis cum hydromelite, crassamen purulentum pectore expellit. Facit aridæ farina ad veterem tussim, ru-
pra, convulsa, si cum nasturtio, melle, & resina misceatur in eclegmate. Inflammata modicè præcordia,
cerato excepta, recreat: cum aceto acri, aut aqua, podagris convenienter illinitur: menses imposita mo-
vet, vulnera conglutinat, vetera ulcera purgat, & ex melle ad cicatricem perducit. Sicca b excrecentias in
carne cohibet. Succus ad eadem vitia bibitur. Inter prima efficax Ponticum natione, Creticumque.

I. SCORDIUM.

II. ALLIARIA.

Meum
coris igm
rui dyp
mym nq
paradonp
i. contra
serpentiu
morsus.
& lethar-
lia.
b Cat. v
sagnum
tu, super-
crescentē
carnem.
c Meum
xidiu
i. luccus
expresus

Scordium non ita pridem inveniri & cognosci cepit in Italia. Siquidem præterea nuper atate omnes tum medici, tum
Seplassarii Mauritanorum monumentis decepti, sylvestri tantum allio, quod à Dioscoride ophioscorodon vocatur, pro
legitimo Scordio utebantur. Neq. in solum rerum imperitia, sed etiam vocabulorum vicinitas imposuerat, ut qui Scordi-
um à Scorodo, quod Græcis allium significat, distinguere nesciverint, pro unoq. acceperint. Sed illis potissimum errandi oc-
casione dederat Avicenna, vel ejus interpres, quod in alteram theriacæ compositionem Scordium, in alteram vero sylve-
strem, al-

quo non nisi etiam à peritis, vel ab iis, qui tunc sese fortè fortuna tulerint obviam, conspici possint, eorum magis, quod iidem
caulis, & flos prodeant, priusquam folia emicent. Quare scitè scripsit Dioscorides, Tussilaginem confestim exui tum flore,
tum caule, atq; inde nonnullos his vacare existimasse. Sed certè vel hæc non legit, vel illa non observavit Plinius, quod Tuf- Plinio
silaginem aperto errore & caule, & flore viduam fecerit. Is Plinii error deprehenditur l. 20. c. 6. ubi ipse de Tussilagine dis- Tussila-
serit in verbis: Tussim sedat Bechion qua & Tussilago dicitur. Duo ejus genera. Sylvestris ubi nascitur, subesse aquas credunt go du-
& hoc habent signum aquileges. Folia sunt majuscula, quam hedera, quinq; aut septem, subalbida, à terra, superne palli- plex.
da: sine caule, sine flore, sine semine: radice tenui. Quidam eandem esse bechion, quam alio nomine chamaleucen putant.
Hujus arida cum radice fumus per arundinem haustus, aut devoratus, veterem tussim sanare dicitur: sed in singulos haustus
passum gustandum est. Altera à quibusdam salvia appellatur, similis verbasco: hæc Plinius. Verum altera Tussilago, cujus
10 nulla fit mentio à Dioscoride, utpote qui uno tantum ejus genere contentus fuerit, mihi hæc incomperta est: nisi ea for-
tasse sit, quam aliqui herbariorum Centium galli vocant. Porro nascitur in Tussilaginæ radice quadam subalbida lanugo, Fomes
qua à radicis segmentis prius repurgata, & deinde linteo involuta, & in lixivio parum decocta, addito salis nitrati ali. ignis ex
quantulo, ac demum sole siccat, omnium optimus est fomes ad ignem & silice excussum excipiendum. Quippe adeo ignis est tussilag.
rapax, ut statim primo tantum chalybis concussu accendatur. Caterum ego plantam, quam omnes fere qui herbaria scrip-
serunt, perperam Petasitem vocant, MAJOREM esse TUSSILAGINEM non ambigo. Namq; crescit hæc humectis, & uli- Tussila-
ginosis locis, & præsertim propè rivos aquarum, perinde ac altera Tussilago, Caulem edit quoq; antequam folia emer- ginis ma-
gant, in ipso Veris principio, concavum, dodrantalem, pinguem, purpurascens, parvis oblongis, circumdatum foliis, in joris hist.
cujus cacumine flores exeunt spicati, ex purpura albicantes, qui una cum caule paulò post si accedentes contabescunt, & in

20

II. TUSSILAGO MAJOR.

*III. PETASITES FLO-
re candido.

pappos disiliunt. Eodem ferè tempore folia à terra emergunt altera parte incana, quæ antequam adolecant, Tussilagini
ante scripta similia spectantur: atqui post hæc in tantam crescunt amplitudinem, ut personata folia amplitudine superent.
Horum singula pediculo nituntur purpureo, alba lanugine obducto, qui à radice provenit. Radicem edit longam brachii
quandoc, humani crassitudine, intus candidam, materie fungosa, amara atq; odorata. Hanc plantam, qui putant Petasi- Petasites
tem esse, proculdubio hallucinantur, quod Petasites pediculum proferat cubito majorem, crassitudine pollicis, à quo præ- quid,
grande foliū seu fungus è suo medio pediculo dependeat, id quod in majore Tussilagine haudquaquam visitur, cum ejus fo-
60 lium non in medio, ut fungus pediculum habeat, sed perinde ac Tussilago in solū latere, quod ad radicem spectat. Ad hæc Tussila-
alia quoq; habetur planta, quæ non ab re inter Tussilagines annumerari potest. Hæc foliis exit nigra populi amplioribus ad go tertia,
tussilaginis figuram inclinantibus, sed non tot prominentibus, in circuitu angulis, nec à terra tam saturatè albicanibus. Cau- & ejus
lem edit sesquidodrantalem, à quo plures oriuntur rami, in quorum summitate flores exeunt aurei, magni, rosarum figu- hist.
ra. Radicem habet albam, & subamaram. Floret vere, Aprilis præsertim mense & Mayo quoq;. Nascitur circa rivos aqua-
rum, in convallibus & pratis uliginosis. Non desunt qui hanc Caltham esse contendunt, quorum sententiam non probamus. Chamæ-
Verum qui censent hanc Plinii esse chamaleucen, Farantum, FARFUGIUM ve cujus ipse meminit l. 24. c. 15. eos haud qua- leuce seu
quam hallucinari putaverim & hujus eundem meminisse quoq; crediderim loco superius citato ubi de Tussilagine disseruit. Farfugia Plinii,
Nam cum inquit, postquam de Tussilagine agit: Quidam eandem esse Bechion, & alio nomine chamaleucem putant in sa-
ne verbis facile quispiam conjectari poterit, non defuisse Plinii tempore, qui hanc plantam inter tussilaginis genera repone-
rent,

IV. TUSSILAGO SIVE
Farfugium.* V. CALTHA PALUSTRIS
flore pleno. *

rent, quod ambas viribus pares noscerent. Nam Plinio Chamæleuce, sive Farfugium veterem tussim perbellè curat, si radicis cupressi carbonibus imposita fumus per infundibulum imbibatur. Ubi vulgaris, ac vera Tussilago non fuerit ad manus, Farfugium ejus loco belle substitui potest: nam is ferè viribus præstat. Majoris tussilaginis radix excalfacit, & attenuat, incidit, quinetiam abstergit, ut ejus evidens indicat amaritudo. Constat autem multorum quoque experimentis, præstare hanc contra pestilentiam, & pestilentes febres, ubi in pulverem contrita radix duarum drachmarum pondere ex vino propinetur, & deinde sudare cogantur ægri: quamobrem Germanis pestilentia radix appellatur. Præstat eadem ad uteri præfociones, & cruciatus, eodem modo sumpta. Propinatur item veterinariis, & pastoribus, contra quadrupedum vermes, sed peculiariter equis qui anhelandi difficultate laborant. Reliqua cum Tussilagine communia habet. Tussilaginis facultates posteritatis memoria tradidit Galenus lib. 6. simpl. medic. sic inquit: Bechium ideo sic nuncupatum est, quod βήχας hoc est, tusses, & orthopnæas juvare creditum sit, si quis videlicet folia arida sumens, aut radicem in prunis accendens, ascendentem inde fumum inspiratu attrahat. Est autem modicè acris, ut sine molestia noxare omnes thoracis abscessus creditur sit rumpere. Sanè folia virentia partes cruda inflammatione obfessas illitu extrinsecus adjuvât, propter aqueæ humiditatis admissionem: qua omnia viridia, tenera, participant, alia plus, alia minus. Nam sicca Bechii folia acriora sunt, quàm ut partibus inflammatione laborantibus convenient. Quæ planta βήχας Græci, Tussilago Latini vocatur: Officinis, Farfagium, & Ungula caballina: Italis, Farfara, Farfarella, & Ungbia di cavallo: Germanis, Noßhnebel und Brandfattich: Hispanis, Unha de asno, Gallis, Pas de asne, sive Tacconnet. Tussilago major Græci βήχας μέγα: Italis, Farfara maggiore. 50 Germanis, Pestilenzwur. At Tussilago altera, sive Farfugium, aut Farranum, aut Chamæleuce: Italis, Farfagio.

† Nulli dubium est, quin hoc loco in Dioscoride mendum subsit. Quomodo enim radicem Tussilaginis βήχας hoc est, inutilem rectè vocaverit Dioscorides, si paulo post ei nonnullos usus tribuit? Errorem hunc à nemine interpretum, quod sciam, animadversum, vidit Manardus, vidit item Fuchsius, sed uterq; tamen locum inemendatum reliquit. Equidem, ut dicam quod sentio, verbum illud ut adscititium delendum esse puto, Oribasii testimonio nixus, in cujus codice manu scripto illa dictio non legitur.

Tussilago, quod tussi medeatur. I. Tussilago vulgaris, C.B. Clus. hist. Pann. Cam. Ungula Caballina (cui & Personaria) Brunf. Trag. Tussilago, Matth. Fuch. Cord. in Diosc. Gef. hort. Lac. Anguill. Lon. Lob. Cast. Lugd. Cæfal. (cui & Chamæleuce Plinii) Thal. Bechion, Dod. gal. & fol. Cord. in hist. Nenufarum terrestre Arabum. Rarius reperias folia cum floribus, communiter enim flores cum caulibus, antequam folia prodeant, pereunt. II. Petasites à forma folii, quod πτεσίδης galieri modo amplum, Petasitidem Dioscoridis, & Chamæleucen Plinii existimamus. Petasites flore punicante, C.B. & Thalyo, Petasites (cui & Costi genus, & Galerita) Trago. Fuch. Dod. gal. & fol. Cord. in Diosc. & hist. Gef. hor. Ang. Lon. Lacu. Lob. Clus. hist. Pan. Lugd. Tab. Cæf. Cam. Tussilago major, Matth. & Castori: Persolata Plinii, Dalechampion. Distinguuntur floris colore & odore, quæ punicante & odorato mas, quæ candido & inodorato, fœmina creditur: verum Lugdunensis candidi quoque odorati meminit. III. Petasites flore candido, C.B. & Thalyo, non solum colore differt à superiore, sed foliis majoribus, Tussilagini æmulis, floribus item minoribus: Petasites: flore albo, Cam. in suo Matth. Petasites fœmina flore candido, Eidem in horto 60

in horto. IV. Caltha palustris simplici flore, C.B. Caltha Vergilii, Trag. Caltha palustris, Dod. in icon. & fol. Gef. hor. Lob. Lugd. Tussilago altera, sive farfugium, Matth. Farfugium Cast. Chamaeleuce, Anguill. Chelidonia palustris, Cord. in hist. Dotterblumen / Dod. gal. Epimedium, Dod. in octavo. Chrysanthemum, Lon. Malacocissus major dicebatur Fuchsis. Amellus Vergilii seu Butomon Constantini, Thalyo: Populago, Tab. Flore simplici in sylvestribus, pleno in hortis Germaniæ habetur: in Anglia verò & plenius & odoratis sponte provenire volunt. V. Caltha palustris flore pleno, C.B. & Cam. Caltha palustris floribus densis, Gef. hor. Populago multiflora Tabernæmontano.

Ἀρtemisia.

ARTEMISIA.

CAP. CX.

¹⁰ Artemisia magna ex parte in maritimis nascitur a absinthii modo fruticosa, majoribus, & pinguioribus foliis, b ramisque. Hujus quidem genera duo. Unum lætius, habitiusq; foliis virgicq; latioribus. Alterum tenuius, flore parvo, tenui, candido, graveolente: æstate floret. Sunt qui in mediterraneis uniculis nomine appellant c tenuem herbulam, simplici caule, & d minuto, floribus scatente tenuibus, flavo colore: hæc jucundior, quam præcedens efflat odorem. Utraque exalfacit, extenuat: fervefactæ convenienter in muliebres defessus adjiciuntur, ad detrahendos menses, partus secundasq;: item ad præclusiones vulvæ & ejusdem inflammationes: calculos comminuunt, remoratam urinam cient: menses pellunt pubi illitæ. Succus vulvæ inditus ex myrrha eadem, quæ infessio trahit. Coma tribus drachmis eorundem educendorum gratia bibitur.

Ἀρtemisia λεπτοφύλλου.

ARTEMISIA TENUIFOLIA.

CAP. CXI.

²⁰ Artemisia tenuifolia in sepibus, & cultis juxta aquarum ductus nascitur. Ejus flores, & folia contrita sampfuchi odorem reddunt. Si quis stomacho laborans, herbam cum amygdalino oleo bene contundat in malagmatis lentorem, & stomacho imponat, sanitati restituetur. Qui nervorum quoque dolore cruciatur, si succum ejus cum oleo rosaceo miscens illinat, sanatur.

ARTEMISIA.

³⁰ ⁴⁰ ⁵⁰ ⁶⁰ ⁷⁰ ⁸⁰ ⁹⁰ ¹⁰⁰ ¹¹⁰ ¹²⁰ ¹³⁰ ¹⁴⁰ ¹⁵⁰ ¹⁶⁰ ¹⁷⁰ ¹⁸⁰ ¹⁹⁰ ²⁰⁰ ²¹⁰ ²²⁰ ²³⁰ ²⁴⁰ ²⁵⁰ ²⁶⁰ ²⁷⁰ ²⁸⁰ ²⁹⁰ ³⁰⁰ ³¹⁰ ³²⁰ ³³⁰ ³⁴⁰ ³⁵⁰ ³⁶⁰ ³⁷⁰ ³⁸⁰ ³⁹⁰ ⁴⁰⁰ ⁴¹⁰ ⁴²⁰ ⁴³⁰ ⁴⁴⁰ ⁴⁵⁰ ⁴⁶⁰ ⁴⁷⁰ ⁴⁸⁰ ⁴⁹⁰ ⁵⁰⁰ ⁵¹⁰ ⁵²⁰ ⁵³⁰ ⁵⁴⁰ ⁵⁵⁰ ⁵⁶⁰ ⁵⁷⁰ ⁵⁸⁰ ⁵⁹⁰ ⁶⁰⁰ ⁶¹⁰ ⁶²⁰ ⁶³⁰ ⁶⁴⁰ ⁶⁵⁰ ⁶⁶⁰ ⁶⁷⁰ ⁶⁸⁰ ⁶⁹⁰ ⁷⁰⁰ ⁷¹⁰ ⁷²⁰ ⁷³⁰ ⁷⁴⁰ ⁷⁵⁰ ⁷⁶⁰ ⁷⁷⁰ ⁷⁸⁰ ⁷⁹⁰ ⁸⁰⁰ ⁸¹⁰ ⁸²⁰ ⁸³⁰ ⁸⁴⁰ ⁸⁵⁰ ⁸⁶⁰ ⁸⁷⁰ ⁸⁸⁰ ⁸⁹⁰ ⁹⁰⁰ ⁹¹⁰ ⁹²⁰ ⁹³⁰ ⁹⁴⁰ ⁹⁵⁰ ⁹⁶⁰ ⁹⁷⁰ ⁹⁸⁰ ⁹⁹⁰ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰¹⁰ ¹⁰²⁰ ¹⁰³⁰ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁹⁰ ¹¹⁰⁰ ¹¹¹⁰ ¹¹²⁰ ¹¹³⁰ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁹⁰ ¹²⁰⁰ ¹²¹⁰ ¹²²⁰ ¹²³⁰ ¹²⁴⁰ ¹²⁵⁰ ¹²⁶⁰ ¹²⁷⁰ ¹²⁸⁰ ¹²⁹⁰ ¹³⁰⁰ ¹³¹⁰ ¹³²⁰ ¹³³⁰ ¹³⁴⁰ ¹³⁵⁰ ¹³⁶⁰ ¹³⁷⁰ ¹³⁸⁰ ¹³⁹⁰ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴¹⁰ ¹⁴²⁰ ¹⁴³⁰ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁵⁰ ¹⁴⁶⁰ ¹⁴⁷⁰ ¹⁴⁸⁰ ¹⁴⁹⁰ ¹⁵⁰⁰ ¹⁵¹⁰ ¹⁵²⁰ ¹⁵³⁰ ¹⁵⁴⁰ ¹⁵⁵⁰ ¹⁵⁶⁰ ¹⁵⁷⁰ ¹⁵⁸⁰ ¹⁵⁹⁰ ¹⁶⁰⁰ ¹⁶¹⁰ ¹⁶²⁰ ¹⁶³⁰ ¹⁶⁴⁰ ¹⁶⁵⁰ ¹⁶⁶⁰ ¹⁶⁷⁰ ¹⁶⁸⁰ ¹⁶⁹⁰ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷¹⁰ ¹⁷²⁰ ¹⁷³⁰ ¹⁷⁴⁰ ¹⁷⁵⁰ ¹⁷⁶⁰ ¹⁷⁷⁰ ¹⁷⁸⁰ ¹⁷⁹⁰ ¹⁸⁰⁰ ¹⁸¹⁰ ¹⁸²⁰ ¹⁸³⁰ ¹⁸⁴⁰ ¹⁸⁵⁰ ¹⁸⁶⁰ ¹⁸⁷⁰ ¹⁸⁸⁰ ¹⁸⁹⁰ ¹⁹⁰⁰ ¹⁹¹⁰ ¹⁹²⁰ ¹⁹³⁰ ¹⁹⁴⁰ ¹⁹⁵⁰ ¹⁹⁶⁰ ¹⁹⁷⁰ ¹⁹⁸⁰ ¹⁹⁹⁰ ²⁰⁰⁰ ²⁰¹⁰ ²⁰²⁰ ²⁰³⁰ ²⁰⁴⁰ ²⁰⁵⁰ ²⁰⁶⁰ ²⁰⁷⁰ ²⁰⁸⁰ ²⁰⁹⁰ ²¹⁰⁰ ²¹¹⁰ ²¹²⁰ ²¹³⁰ ²¹⁴⁰ ²¹⁵⁰ ²¹⁶⁰ ²¹⁷⁰ ²¹⁸⁰ ²¹⁹⁰ ²²⁰⁰ ²²¹⁰ ²²²⁰ ²²³⁰ ²²⁴⁰ ²²⁵⁰ ²²⁶⁰ ²²⁷⁰ ²²⁸⁰ ²²⁹⁰ ²³⁰⁰ ²³¹⁰ ²³²⁰ ²³³⁰ ²³⁴⁰ ²³⁵⁰ ²³⁶⁰ ²³⁷⁰ ²³⁸⁰ ²³⁹⁰ ²⁴⁰⁰ ²⁴¹⁰ ²⁴²⁰ ²⁴³⁰ ²⁴⁴⁰ ²⁴⁵⁰ ²⁴⁶⁰ ²⁴⁷⁰ ²⁴⁸⁰ ²⁴⁹⁰ ²⁵⁰⁰ ²⁵¹⁰ ²⁵²⁰ ²⁵³⁰ ²⁵⁴⁰ ²⁵⁵⁰ ²⁵⁶⁰ ²⁵⁷⁰ ²⁵⁸⁰ ²⁵⁹⁰ ²⁶⁰⁰ ²⁶¹⁰ ²⁶²⁰ ²⁶³⁰ ²⁶⁴⁰ ²⁶⁵⁰ ²⁶⁶⁰ ²⁶⁷⁰ ²⁶⁸⁰ ²⁶⁹⁰ ²⁷⁰⁰ ²⁷¹⁰ ²⁷²⁰ ²⁷³⁰ ²⁷⁴⁰ ²⁷⁵⁰ ²⁷⁶⁰ ²⁷⁷⁰ ²⁷⁸⁰ ²⁷⁹⁰ ²⁸⁰⁰ ²⁸¹⁰ ²⁸²⁰ ²⁸³⁰ ²⁸⁴⁰ ²⁸⁵⁰ ²⁸⁶⁰ ²⁸⁷⁰ ²⁸⁸⁰ ²⁸⁹⁰ ²⁹⁰⁰ ²⁹¹⁰ ²⁹²⁰ ²⁹³⁰ ²⁹⁴⁰ ²⁹⁵⁰ ²⁹⁶⁰ ²⁹⁷⁰ ²⁹⁸⁰ ²⁹⁹⁰ ³⁰⁰⁰ ³⁰¹⁰ ³⁰²⁰ ³⁰³⁰ ³⁰⁴⁰ ³⁰⁵⁰ ³⁰⁶⁰ ³⁰⁷⁰ ³⁰⁸⁰ ³⁰⁹⁰ ³¹⁰⁰ ³¹¹⁰ ³¹²⁰ ³¹³⁰ ³¹⁴⁰ ³¹⁵⁰ ³¹⁶⁰ ³¹⁷⁰ ³¹⁸⁰ ³¹⁹⁰ ³²⁰⁰ ³²¹⁰ ³²²⁰ ³²³⁰ ³²⁴⁰ ³²⁵⁰ ³²⁶⁰ ³²⁷⁰ ³²⁸⁰ ³²⁹⁰ ³³⁰⁰ ³³¹⁰ ³³²⁰ ³³³⁰ ³³⁴⁰ ³³⁵⁰ ³³⁶⁰ ³³⁷⁰ ³³⁸⁰ ³³⁹⁰ ³⁴⁰⁰ ³⁴¹⁰ ³⁴²⁰ ³⁴³⁰ ³⁴⁴⁰ ³⁴⁵⁰ ³⁴⁶⁰ ³⁴⁷⁰ ³⁴⁸⁰ ³⁴⁹⁰ ³⁵⁰⁰ ³⁵¹⁰ ³⁵²⁰ ³⁵³⁰ ³⁵⁴⁰ ³⁵⁵⁰ ³⁵⁶⁰ ³⁵⁷⁰ ³⁵⁸⁰ ³⁵⁹⁰ ³⁶⁰⁰ ³⁶¹⁰ ³⁶²⁰ ³⁶³⁰ ³⁶⁴⁰ ³⁶⁵⁰ ³⁶⁶⁰ ³⁶⁷⁰ ³⁶⁸⁰ ³⁶⁹⁰ ³⁷⁰⁰ ³⁷¹⁰ ³⁷²⁰ ³⁷³⁰ ³⁷⁴⁰ ³⁷⁵⁰ ³⁷⁶⁰ ³⁷⁷⁰ ³⁷⁸⁰ ³⁷⁹⁰ ³⁸⁰⁰ ³⁸¹⁰ ³⁸²⁰ ³⁸³⁰ ³⁸⁴⁰ ³⁸⁵⁰ ³⁸⁶⁰ ³⁸⁷⁰ ³⁸⁸⁰ ³⁸⁹⁰ ³⁹⁰⁰ ³⁹¹⁰ ³⁹²⁰ ³⁹³⁰ ³⁹⁴⁰ ³⁹⁵⁰ ³⁹⁶⁰ ³⁹⁷⁰ ³⁹⁸⁰ ³⁹⁹⁰ ⁴⁰⁰⁰ ⁴⁰¹⁰ ⁴⁰²⁰ ⁴⁰³⁰ ⁴⁰⁴⁰ ⁴⁰⁵⁰ ⁴⁰⁶⁰ ⁴⁰⁷⁰ ⁴⁰⁸⁰ ⁴⁰⁹⁰ ⁴¹⁰⁰ ⁴¹¹⁰ ⁴¹²⁰ ⁴¹³⁰ ⁴¹⁴⁰ ⁴¹⁵⁰ ⁴¹⁶⁰ ⁴¹⁷⁰ ⁴¹⁸⁰ ⁴¹⁹⁰ ⁴²⁰⁰ ⁴²¹⁰ ⁴²²⁰ ⁴²³⁰ ⁴²⁴⁰ ⁴²⁵⁰ ⁴²⁶⁰ ⁴²⁷⁰ ⁴²⁸⁰ ⁴²⁹⁰ ⁴³⁰⁰ ⁴³¹⁰ ⁴³²⁰ ⁴³³⁰ ⁴³⁴⁰ ⁴³⁵⁰ ⁴³⁶⁰ ⁴³⁷⁰ ⁴³⁸⁰ ⁴³⁹⁰ ⁴⁴⁰⁰ ⁴⁴¹⁰ ⁴⁴²⁰ ⁴⁴³⁰ ⁴⁴⁴⁰ ⁴⁴⁵⁰ ⁴⁴⁶⁰ ⁴⁴⁷⁰ ⁴⁴⁸⁰ ⁴⁴⁹⁰ ⁴⁵⁰⁰ ⁴⁵¹⁰ ⁴⁵²⁰ ⁴⁵³⁰ ⁴⁵⁴⁰ ⁴⁵⁵⁰ ⁴⁵⁶⁰ ⁴⁵⁷⁰ ⁴⁵⁸⁰ ⁴⁵⁹⁰ ⁴⁶⁰⁰ ⁴⁶¹⁰ ⁴⁶²⁰ ⁴⁶³⁰ ⁴⁶⁴⁰ ⁴⁶⁵⁰ ⁴⁶⁶⁰ ⁴⁶⁷⁰ ⁴⁶⁸⁰ ⁴⁶⁹⁰ ⁴⁷⁰⁰ ⁴⁷¹⁰ ⁴⁷²⁰ ⁴⁷³⁰ ⁴⁷⁴⁰ ⁴⁷⁵⁰ ⁴⁷⁶⁰ ⁴⁷⁷⁰ ⁴⁷⁸⁰ ⁴⁷⁹⁰ ⁴⁸⁰⁰ ⁴⁸¹⁰ ⁴⁸²⁰ ⁴⁸³⁰ ⁴⁸⁴⁰ ⁴⁸⁵⁰ ⁴⁸⁶⁰ ⁴⁸⁷⁰ ⁴⁸⁸⁰ ⁴⁸⁹⁰ ⁴⁹⁰⁰ ⁴⁹¹⁰ ⁴⁹²⁰ ⁴⁹³⁰ ⁴⁹⁴⁰ ⁴⁹⁵⁰ ⁴⁹⁶⁰ ⁴⁹⁷⁰ ⁴⁹⁸⁰ ⁴⁹⁹⁰ ⁵⁰⁰⁰ ⁵⁰¹⁰ ⁵⁰²⁰ ⁵⁰³⁰ ⁵⁰⁴⁰ ⁵⁰⁵⁰ ⁵⁰⁶⁰ ⁵⁰⁷⁰ ⁵⁰⁸⁰ ⁵⁰⁹⁰ ⁵¹⁰⁰ ⁵¹¹⁰ ⁵¹²⁰ ⁵¹³⁰ ⁵¹⁴⁰ ⁵¹⁵⁰ ⁵¹⁶⁰ ⁵¹⁷⁰ ⁵¹⁸⁰ ⁵¹⁹⁰ ⁵²⁰⁰ ⁵²¹⁰ ⁵²²⁰ ⁵²³⁰ ⁵²⁴⁰ ⁵²⁵⁰ ⁵²⁶⁰ ⁵²⁷⁰ ⁵²⁸⁰ ⁵²⁹⁰ ⁵³⁰⁰ ⁵³¹⁰ ⁵³²⁰ ⁵³³⁰ ⁵³⁴⁰ ⁵³⁵⁰ ⁵³⁶⁰ ⁵³⁷⁰ ⁵³⁸⁰ ⁵³⁹⁰ ⁵⁴⁰⁰ ⁵⁴¹⁰ ⁵⁴²⁰ ⁵⁴³⁰ ⁵⁴⁴⁰ ⁵⁴⁵⁰ ⁵⁴⁶⁰ ⁵⁴⁷⁰ ⁵⁴⁸⁰ ⁵⁴⁹⁰ ⁵⁵⁰⁰ ⁵⁵¹⁰ ⁵⁵²⁰ ⁵⁵³⁰ ⁵⁵⁴⁰ ⁵⁵⁵⁰ ⁵⁵⁶⁰ ⁵⁵⁷⁰ ⁵⁵⁸⁰ ⁵⁵⁹⁰ ⁵⁶⁰⁰ ⁵⁶¹⁰ ⁵⁶²⁰ ⁵⁶³⁰ ⁵⁶⁴⁰ ⁵⁶⁵⁰ ⁵⁶⁶⁰ ⁵⁶⁷⁰ ⁵⁶⁸⁰ ⁵⁶⁹⁰ ⁵⁷⁰⁰ ⁵⁷¹⁰ ⁵⁷²⁰ ⁵⁷³⁰ ⁵⁷⁴⁰ ⁵⁷⁵⁰ ⁵⁷⁶⁰ ⁵⁷⁷⁰ ⁵⁷⁸⁰ ⁵⁷⁹⁰ ⁵⁸⁰⁰ ⁵⁸¹⁰ ⁵⁸²⁰ ⁵⁸³⁰ ⁵⁸⁴⁰ ⁵⁸⁵⁰ ⁵⁸⁶⁰ ⁵⁸⁷⁰ ⁵⁸⁸⁰ ⁵⁸⁹⁰ ⁵⁹⁰⁰ ⁵⁹¹⁰ ⁵⁹²⁰ ⁵⁹³⁰ ⁵⁹⁴⁰ ⁵⁹⁵⁰ ⁵⁹⁶⁰ ⁵⁹⁷⁰ ⁵⁹⁸⁰ ⁵⁹⁹⁰ ⁶⁰⁰⁰ ⁶⁰¹⁰ ⁶⁰²⁰ ⁶⁰³⁰ ⁶⁰⁴⁰ ⁶⁰⁵⁰ ⁶⁰⁶⁰ ⁶⁰⁷⁰ ⁶⁰⁸⁰ ⁶⁰⁹⁰ ⁶¹⁰⁰ ⁶¹¹⁰ ⁶¹²⁰ ⁶¹³⁰ ⁶¹⁴⁰ ⁶¹⁵⁰ ⁶¹⁶⁰ ⁶¹⁷⁰ ⁶¹⁸⁰ ⁶¹⁹⁰ ⁶²⁰⁰ ⁶²¹⁰ ⁶²²⁰ ⁶²³⁰ ⁶²⁴⁰ ⁶²⁵⁰ ⁶²⁶⁰ ⁶²⁷⁰ ⁶²⁸⁰ ⁶²⁹⁰ ⁶³⁰⁰ ⁶³¹⁰ ⁶³²⁰ ⁶³³⁰ ⁶³⁴⁰ ⁶³⁵⁰ ⁶³⁶⁰ ⁶³⁷⁰ ⁶³⁸⁰ ⁶³⁹⁰ ⁶⁴⁰⁰ ⁶⁴¹⁰ ⁶⁴²⁰ ⁶⁴³⁰ ⁶⁴⁴⁰ ⁶⁴⁵⁰ ⁶⁴⁶⁰ ⁶⁴⁷⁰ ⁶⁴⁸⁰ ⁶⁴⁹⁰ ⁶⁵⁰⁰ ⁶⁵¹⁰ ⁶⁵²⁰ ⁶⁵³⁰ ⁶⁵⁴⁰ ⁶⁵⁵⁰ ⁶⁵⁶⁰ ⁶⁵⁷⁰ ⁶⁵⁸⁰ ⁶⁵⁹⁰ ⁶⁶⁰⁰ ⁶⁶¹⁰ ⁶⁶²⁰ ⁶⁶³⁰ ⁶⁶⁴⁰ ⁶⁶⁵⁰ ⁶⁶⁶⁰ ⁶⁶⁷⁰ ⁶⁶⁸⁰ ⁶⁶⁹⁰ ⁶⁷⁰⁰ ⁶⁷¹⁰ ⁶⁷²⁰ ⁶⁷³⁰ ⁶⁷⁴⁰ ⁶⁷⁵⁰ ⁶⁷⁶⁰ ⁶⁷⁷⁰ ⁶⁷⁸⁰ ⁶⁷⁹⁰ ⁶⁸⁰⁰ ⁶⁸¹⁰ ⁶⁸²⁰ ⁶⁸³⁰ ⁶⁸⁴⁰ ⁶⁸⁵⁰ ⁶⁸⁶⁰ ⁶⁸⁷⁰ ⁶⁸⁸⁰ ⁶⁸⁹⁰ ⁶⁹⁰⁰ ⁶⁹¹⁰ ⁶⁹²⁰ ⁶⁹³⁰ ⁶⁹⁴⁰ ⁶⁹⁵⁰ ⁶⁹⁶⁰ ⁶⁹⁷⁰ ⁶⁹⁸⁰ ⁶⁹⁹⁰ ⁷⁰⁰⁰ ⁷⁰¹⁰ ⁷⁰²⁰ ⁷⁰³⁰ ⁷⁰⁴⁰ ⁷⁰⁵⁰ ⁷⁰⁶⁰ ⁷⁰⁷⁰ ⁷⁰⁸⁰ ⁷⁰⁹⁰ ⁷¹⁰⁰ ⁷¹¹⁰ ⁷¹²⁰ ⁷¹³⁰ ⁷¹⁴⁰ ⁷¹⁵⁰ ⁷¹⁶⁰ ⁷¹⁷⁰ ⁷¹⁸⁰ ⁷¹⁹⁰ ⁷²⁰⁰ ⁷²¹⁰ ⁷²²⁰ ⁷²³⁰ ⁷²⁴⁰ ⁷²⁵⁰ ⁷²⁶⁰ ⁷²⁷⁰ ⁷²⁸⁰ ⁷²⁹⁰ ⁷³⁰⁰ ⁷³¹⁰ ⁷³²⁰ ⁷³³⁰ ⁷³⁴⁰ ⁷³⁵⁰ ⁷³⁶⁰ ⁷³⁷⁰ ⁷³⁸⁰ ⁷³⁹⁰ ⁷⁴⁰⁰ ⁷⁴¹⁰ ⁷⁴²⁰ ⁷⁴³⁰ ⁷⁴⁴⁰ ⁷⁴⁵⁰ ⁷⁴⁶⁰ ⁷⁴⁷⁰ ⁷⁴⁸⁰ ⁷⁴⁹⁰ ⁷⁵⁰⁰ ⁷⁵¹⁰ ⁷⁵²⁰ ⁷⁵³⁰ ⁷⁵⁴⁰ ⁷⁵⁵⁰ ⁷⁵⁶⁰ ⁷⁵⁷⁰ ⁷⁵⁸⁰ ⁷⁵⁹⁰ ⁷⁶⁰⁰ ⁷⁶¹⁰ ⁷⁶²⁰ ⁷⁶³⁰ ⁷⁶⁴⁰ ⁷⁶⁵⁰ ⁷⁶⁶⁰ ⁷⁶⁷⁰ ⁷⁶⁸⁰ ⁷⁶⁹⁰ ⁷⁷⁰⁰ ⁷⁷¹⁰ ⁷⁷²⁰ ⁷⁷³⁰ ⁷⁷⁴⁰ ⁷⁷⁵⁰ ⁷⁷⁶⁰ ⁷⁷⁷⁰ ⁷⁷⁸⁰ ⁷⁷⁹⁰ ⁷⁸⁰⁰ ⁷⁸¹⁰ ⁷⁸²⁰ ⁷⁸³⁰ ⁷⁸⁴⁰ ⁷⁸⁵⁰ ⁷⁸⁶⁰ ⁷⁸⁷⁰ ⁷⁸⁸⁰ ⁷⁸⁹⁰ ⁷⁹⁰⁰ ⁷⁹¹⁰ ⁷⁹²⁰ ⁷⁹³⁰ ⁷⁹⁴⁰ ⁷⁹⁵⁰ ⁷⁹⁶⁰ ⁷⁹⁷⁰ ⁷⁹⁸⁰ ⁷⁹⁹⁰ ⁸⁰⁰⁰ ⁸⁰¹⁰ ⁸⁰²⁰ ⁸⁰³⁰ ⁸⁰⁴⁰ ⁸⁰⁵⁰ ⁸⁰⁶⁰ ⁸⁰⁷⁰ ⁸⁰⁸⁰ ⁸⁰⁹⁰ ⁸¹⁰⁰ ⁸¹¹⁰ ⁸¹²⁰ ⁸¹³⁰ ⁸¹⁴⁰ ⁸¹⁵⁰ ⁸¹⁶⁰ ⁸¹⁷⁰ ⁸¹⁸⁰ ⁸¹⁹⁰ ⁸²⁰⁰ ⁸²¹⁰ ⁸²²⁰ ⁸²³⁰ ⁸²⁴⁰ ⁸²⁵⁰ ⁸²⁶⁰ ⁸²⁷⁰ ⁸²⁸⁰ ⁸²⁹⁰ ⁸³⁰⁰ ⁸³¹⁰ ⁸³²⁰ ⁸³³⁰ ⁸³⁴⁰ ⁸³⁵⁰ ⁸³⁶⁰ ⁸³⁷⁰ ⁸³⁸⁰ ⁸³⁹⁰ ⁸⁴⁰⁰ ⁸⁴¹⁰ ⁸⁴²⁰ ⁸⁴³⁰ ⁸⁴⁴⁰ ⁸⁴⁵⁰ ⁸⁴⁶⁰ ⁸⁴⁷⁰ ⁸⁴⁸⁰ ⁸⁴⁹⁰ ⁸⁵⁰⁰ ⁸⁵¹⁰ ⁸⁵²⁰ ⁸⁵³⁰ ⁸⁵⁴⁰ ⁸⁵⁵⁰ ⁸⁵⁶⁰ ⁸⁵⁷⁰ ⁸⁵⁸⁰ ⁸⁵⁹⁰ ⁸⁶⁰⁰ ⁸⁶¹⁰ ⁸⁶²⁰ ⁸⁶³⁰ ⁸⁶⁴⁰ ⁸⁶⁵⁰ ⁸⁶⁶⁰ ⁸⁶⁷⁰ ⁸⁶⁸⁰ ⁸⁶⁹⁰ ⁸⁷⁰⁰ ⁸⁷¹⁰ ⁸⁷²⁰ ⁸⁷³⁰ ⁸⁷⁴⁰ ⁸⁷⁵⁰ ⁸⁷⁶⁰ ⁸⁷⁷⁰ ⁸⁷⁸⁰ ⁸⁷⁹⁰ ⁸⁸⁰⁰ ⁸⁸¹⁰ ⁸⁸²⁰ ⁸⁸³⁰ ⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁹⁰ ⁸⁹⁰⁰ ⁸⁹¹⁰ ⁸⁹²⁰ ⁸⁹³⁰ ⁸⁹⁴⁰ ⁸⁹⁵⁰ ⁸⁹⁶⁰ ⁸⁹⁷⁰ ⁸⁹⁸⁰ ⁸⁹⁹⁰ ⁹⁰⁰⁰ ⁹⁰¹⁰ ⁹⁰²⁰ ⁹⁰³⁰ ⁹⁰⁴⁰ ⁹⁰⁵⁰ ⁹⁰⁶⁰ ⁹⁰⁷⁰ ⁹⁰⁸⁰ ⁹⁰⁹⁰ ⁹¹⁰⁰ ⁹¹¹⁰ ⁹¹²⁰ ⁹¹³⁰ ⁹¹⁴⁰ ⁹¹⁵⁰ ⁹¹⁶⁰ ⁹¹⁷⁰ ⁹¹⁸⁰ ⁹¹⁹⁰ ⁹²⁰⁰ ⁹²¹⁰ ⁹²²⁰ ⁹²³⁰ ⁹²⁴⁰ ⁹²⁵⁰ ⁹²⁶⁰ ⁹²⁷⁰ ⁹²⁸⁰ ⁹²⁹⁰ ⁹³⁰⁰ ⁹³¹⁰ ⁹³²⁰ ⁹³³⁰ ⁹³⁴⁰ ⁹³⁵⁰ ⁹³⁶⁰ ⁹³⁷⁰ ⁹³⁸⁰ ⁹³⁹⁰ ⁹⁴⁰⁰ ⁹⁴¹⁰ ⁹⁴²⁰ ⁹⁴³⁰ ⁹⁴⁴⁰ ⁹⁴⁵⁰ ⁹⁴⁶⁰ ⁹⁴⁷⁰ ⁹⁴⁸⁰ ⁹⁴⁹⁰ ⁹⁵⁰⁰ ⁹⁵¹⁰ ⁹⁵²⁰ ⁹⁵³⁰ ⁹⁵⁴⁰ ⁹⁵⁵⁰ ⁹⁵⁶⁰ ⁹⁵⁷⁰ ⁹⁵⁸⁰ ⁹⁵⁹⁰ ⁹⁶⁰⁰ ⁹⁶¹⁰ ⁹⁶²⁰ ⁹⁶³⁰ ⁹⁶⁴⁰ ⁹⁶⁵⁰ ⁹⁶⁶⁰ ⁹⁶⁷⁰ ⁹⁶⁸⁰ ⁹⁶⁹⁰ ⁹⁷⁰⁰ ⁹⁷¹⁰ ⁹⁷²⁰ ⁹⁷³⁰ ⁹⁷⁴⁰ ⁹⁷⁵⁰ ⁹⁷⁶⁰ ⁹⁷⁷⁰ ⁹⁷⁸⁰ ⁹⁷⁹⁰ ⁹⁸⁰⁰ ⁹⁸¹⁰ ⁹⁸²⁰ ⁹⁸³⁰ ⁹⁸⁴⁰ ⁹⁸⁵⁰ ⁹⁸⁶⁰ ⁹⁸⁷⁰ ⁹⁸⁸⁰ ⁹⁸⁹⁰ ⁹⁹⁰⁰ ⁹⁹¹⁰ ⁹⁹²⁰ ⁹⁹³⁰ ⁹⁹⁴⁰ ⁹⁹⁵⁰ ⁹⁹⁶⁰ ⁹⁹⁷⁰ ⁹⁹⁸⁰ ⁹⁹⁹⁰ ¹⁰⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹⁰ ¹⁰⁰²⁰ ¹⁰⁰³⁰ ¹⁰⁰⁴⁰ ¹⁰⁰⁵⁰ ¹⁰⁰⁶⁰ ¹⁰⁰⁷⁰ ¹⁰⁰⁸⁰ ¹⁰⁰⁹⁰ ¹⁰¹⁰⁰ ¹⁰¹¹⁰ ¹⁰¹²⁰ ¹⁰¹³⁰ ¹⁰¹⁴⁰ ¹⁰¹⁵⁰ ¹⁰¹⁶⁰ ¹⁰¹⁷⁰ ¹⁰¹⁸⁰ ¹⁰¹⁹⁰ ¹⁰²⁰⁰ ¹⁰²¹⁰ ¹⁰²²⁰ ¹⁰²³⁰ ¹⁰²⁴⁰ ¹⁰²⁵⁰ ¹⁰²⁶⁰ ¹⁰²⁷⁰ ¹⁰²⁸⁰ ¹⁰²⁹⁰ ¹⁰³⁰⁰ ¹⁰³¹⁰ ¹⁰³²⁰ ¹⁰³³⁰ ¹⁰³⁴⁰ ¹⁰³⁵⁰ ¹⁰³⁶⁰ ¹⁰³⁷⁰ ¹⁰³⁸⁰ ¹⁰³⁹⁰ ¹⁰⁴⁰⁰ ¹⁰⁴¹⁰ ¹⁰⁴²⁰ ¹⁰⁴³⁰ ¹⁰⁴⁴⁰ ¹⁰⁴⁵⁰ ¹⁰⁴⁶⁰ ¹⁰⁴⁷⁰ ¹⁰⁴⁸⁰ ¹⁰⁴⁹⁰ ¹⁰⁵⁰⁰ ¹⁰⁵¹⁰ ¹⁰⁵²⁰ ¹⁰⁵³⁰ ¹⁰⁵⁴⁰ ¹⁰⁵⁵⁰ ¹⁰⁵⁶⁰ ¹⁰⁵⁷⁰ ¹⁰⁵⁸⁰ ¹⁰⁵⁹⁰ ¹⁰⁶⁰⁰ ¹⁰⁶¹⁰ ¹⁰⁶²⁰ ¹⁰⁶³⁰ ¹⁰⁶⁴⁰ ¹⁰⁶⁵⁰ ¹⁰⁶⁶⁰ ¹⁰⁶⁷⁰ ¹⁰⁶⁸⁰ ¹⁰⁶⁹⁰ ¹⁰⁷⁰⁰ ¹⁰⁷¹⁰ ¹⁰⁷²⁰ ¹⁰⁷³⁰ ¹⁰⁷⁴⁰ ¹⁰⁷⁵⁰ ¹⁰⁷⁶⁰ ¹⁰⁷⁷⁰ ¹⁰⁷⁸⁰ ¹⁰⁷⁹⁰ ¹⁰⁸⁰⁰ ¹⁰⁸¹⁰ ¹⁰⁸²⁰ ¹⁰⁸³⁰ ¹⁰⁸⁴⁰ ¹⁰⁸⁵⁰ ¹⁰⁸⁶⁰ ¹⁰⁸⁷⁰ ¹⁰⁸⁸⁰ ¹⁰⁸⁹⁰ ¹⁰⁹⁰⁰ ¹⁰⁹¹⁰ ¹⁰⁹²⁰ ¹⁰⁹³⁰ ¹⁰⁹⁴⁰ ¹⁰⁹⁵⁰ ¹⁰⁹⁶⁰ ¹⁰⁹⁷⁰ ¹⁰⁹⁸⁰ ¹⁰⁹⁹⁰ ¹¹⁰⁰⁰ ¹¹⁰¹⁰ ¹¹⁰²⁰ ¹¹⁰³⁰ ¹¹⁰⁴⁰ ¹¹⁰⁵⁰ ¹¹⁰⁶⁰ ¹¹⁰⁷⁰ ¹¹⁰⁸⁰ ¹¹⁰⁹⁰ ¹¹¹⁰⁰ ¹¹¹¹⁰ ¹¹¹²⁰ ¹¹¹³⁰ ¹¹¹⁴⁰ ¹¹¹⁵⁰ ¹¹¹⁶⁰ ¹¹¹⁷⁰ ¹¹¹⁸⁰ ¹¹¹⁹⁰ ¹¹²⁰⁰ ¹¹²¹⁰ ¹¹²²⁰ ¹¹²³⁰ ¹¹²⁴⁰ ¹¹²⁵⁰ ¹¹²⁶⁰ ¹¹²⁷⁰